

Науковий вісник Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького
Scientific Messenger of Lviv National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies named after S.Z. Gzhytskyj

ISSN 2519–2701 print
ISSN 2518–1327 online

<http://nvlvet.com.ua/>

УДК 291.5

Ідеї креаціонізму в сучасній освіті

О.В. Огірко
Ohirko@yandex.com

*Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького,
вул. Пекарська, 50, м. Львів, 79010, Україна*

В статті розглядаються деякі аспекти впровадження ідей креаціонізму в навчально-виховному процесі вищих навчальних закладів. Креаціонізм є вченням про Розумний Задум Творця щодо створення живої і неживої природи. Згідно з креаціонізмом для виникнення життя і свідомості необхідний Інтелект, який ці форми знає і здійснює. Стверджено, що об'єктивно-ідеалістичне мислення варто визнавати мисленням послідовно науковим. Визнання існування Творця Всесвіту є одночасно як засадничим принципом для всіх світових релігій, так і послідовно обґрунтованим науковим фактом. Вказано на наукові, історичні, моральні та антропологічні аргументи існування Творця. Сама людина – це найкращий аргумент існування Бога. Вона є найвиразнішим документом Божої реальності і Його присутності у світі. Сучасна наукова картина виникнення світу ґрунтується на теорії колапсу, надпотужного вибуху порожнистої матерії, теорії розширення Всесвіту, теорії реліктового випромінювання. Зафіксована у Біблії послідовність подій має глибокий сенс. Всесвітньовідомі вчені вірили в Бога та засвідчили глибоку духовність, талановитість і відповідальність.

Ключові слова: креаціонізм, Бог, Творець, наука, віра.

Идеи креационизма в современном образовании

О.В. Огірко
Ohirko@yandex.com

*Львовский национальный университет ветеринарной медицины и биотехнологий имени С.З. Гжицкого,
ул. Пекарская, 50, г. Львов, 79010, Украина*

В статье рассматриваются некоторые аспекты внедрения идей креационизма в учебно-воспитательном процессе высших учебных заведений. Креационизм является учением об Умном Замысле Творца по созданию живой и неживой природы. Согласно креационизму для возникновения жизни и сознания необходим Интеллект, который эти формы знает и осуществляет. Утверждено, что объективно идеалистическое мышление следует признавать мышлением последовательно научным. Исповедание существования Творца Вселенной является одновременно как основополагающим принципом для всех мировых религий, так и последовательно обоснованным научным фактом. Указано на научные, исторические, моральные и антропологические аргументы существования Творца. Сам человек – это лучший аргумент существования Бога. Он является самым выразительным документом Божьей реальности и Ее присутствия в мире. Современная научная картина возникновения мира основывается на теории коллапса, сверхмощного взрыва полой материи, теории расширяющейся Вселенной, теории релктового излучения. Зафиксированная в Библии последовательность событий имеет глубокий смысл. Всемирноизвестные ученые верили в Бога и показали глубокую духовность, талантливость и ответственность.

Ключевые слова: креационизм, Бог, Творец, наука, вера.

Citation:

Ohirko, O. (2017). Ideas of creationism in modern education. *Scientific Messenger LNUVMBT named after S.Z. Gzhytskyj*, 19(76), 155–158.

Ideas of creationism in modern education

O. Ohirko
Ohirko@yandex.com

*Lviv National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies named after S.Z. Gzhytskyi,
Pekarska Str., 50, Lviv, 79010, Ukraine*

The article examines some aspects of the introduction of the ideas of creationism in the educational process of higher educational institutions. Intelligent design is a creationist religious argument for the existence of God, for creating animate and inanimate nature. According to creationism, the emergence of life and consciousness requires the intellect, which knows and realizes these forms. It is argued that objectively idealistic thinking should be recognized by thinking consistently scientific. The confession of the existence of the Creator of the Universe is both a fundamental principle for all world religions and a consistently grounded scientific fact. It is pointed to the scientific, historical, moral and anthropological arguments of the existence of the Creator. The man himself is the best argument for the existence of God. He is the most expressive document of God's reality and Its presence in the world. The modern scientific picture of the emergence of the world is based on the theory of collapse, a super-powerful explosion of hollow matter, the theory of the expanding universe, the theory of relic radiation. Fixed in the Bible sequence of events has a profound meaning. World-famous scientists believed in God and showed deep spirituality, talent and responsibility.

Key words: Creationism, God, Creator, science, faith.

Креационізм (з англійської мови creationism) – віра в те, що світ, людина та різні форми життя на Землі створені вищою, надприродною силою. Це вчення про Розумний Задум Творця щодо створення живої і неживої природи. Науковий креационізм – це світогляд, який визнає, що для виникнення та існування усіх змістовних форм у Всесвіті, а зокрема – для виникнення життя і свідомості необхідний Інтелект, який ці форми знає і здійснює. Науковий креационізм визнає достовірні дані природничих наук і спирається на них; при цьому він чинить спротив необгрунтованим гіпотезам та «ерзац-вірі», які часто намагаються маскуватися під такі наукові дані. Науковий креационізм відкидає також хибну онтологію так званої «теорії еволюції», згідно з якою нижчі форми є підставою для виникнення вищих, складніших форм, причому «ускладнення» мали б виникати нізвідки та самі собою.

Вся сума аргументів, якою нині володіють сучасні апологети існування Творця, конче змушує визнати, що тільки об'єктивно-ідеалістичне мислення слід визнавати мисленням послідовно науковим, а матеріалістичне мислення можна вважати таким лише формально. Хід історичних подій та приклади особистої долі людей переконливо демонструють причину такого явища: попри будь-які аргументи апологетів існування Творця, певні люди завжди будуть матеріалістами – і це саме з тієї причини, що послідовно ідеалістичне мислення спонукає особу в її вчинках уважно ставитися до волі Творця, а матеріалізм відкриває шлях до свавілля. Визнання існування Творця Всесвіту є одночасно як засадничим принципом для всіх світових релігій, так і послідовно обгрунтованим науковим фактом. І в цьому немає нічого нелогічного, оскільки знання кожної (навіть природничої) істини починається з ознайомлення людини з необгрутованим твердженням про цю істину, а завершується систематизованим і перевіченим її знанням. Науково-ідеалістичне мислення не цурається розгляду релігійних вчень; однак засадничу істину буття Творця Всесвіту воно розглядає передусім як науково доведений факт.

Творення є дією, за допомогою якої Господь надає буття видам сущого, надаючи їм можливість постати з нічого. Саме творення також не є еманациєю чи еволюцією. Еманациєю не виступає через те, бо тут «не відбувається поширення буття зі свого джерела, а є покликання до буття того, чого раніше не було. Так само творення не є і еволюцією, бо має відношення до походження перших видів сущого, оскільки не існувало попередньо якоїсь матерії, від якої вони б отримали змогу розвиватися» (Mondin Battista, 2012). Бог за власним бажанням творить все з нічого. Творячи, Бог дивиться, чи це є добрим, а коли бачить у сотворених речах добрі прикмети, то йде далі, де у кінці сотворює людину на Свій образ та подобу. Людська душа, на думку креационістів, є теж витвором Бога. Саме душа уподібнює людину до свого Творця, яким є Бог.

В сучасній освіті є чудова нагода впроваджувати теорію креационізму, яка допоможе розкрити нашій молоді, що людина – це не результат еволюції, чи так званої теорії панспермії, а творіння Боже, про яке знаменито висловився псалмопівець: «Коли на небеса спогляну, твір Твоїх пальців, на місяць та на зорі, що створив еси, то що той чоловік, що згадуєш про нього, або людська істота, що про неї дбаєш. Мало чим змінивши еси його від ангелів, славою й честю увінчав його. Поставив його володарем над творами рук Твоїх, усе підбив йому під ноги» (Пс. 8,4–7). Людина створена Богом за своїм «образом і подобою», тобто теорія її походження спирається на ідею креационізму.

При вивченні гуманітарних дисциплін в навчально-виховному процесі вищої школи передбачене ознайомлення студентської молоді із Святим Письмом – Біблією як фундаментом світової культури. Саме Святе Письмо дає правдиве розуміння людини як вінця творіння, що є втіленим духом і одухотвореним тілом, її призначення та покликання до спільноти в любові та через любов. Воно також розкриває мету життя людини – любити людей і Бога, бути доброю, знати, говорити і засвідчувати істину та творити красу. Викладач, який переконаний в теорії креационізму,

навчить своїх слухачів, що «теорія еволюції» – досі лише гола теорія, яка не підтверджена фактами. Її мета – заперечити створення людини. Бо якщо людина створена Богом, то вона несе моральну відповідальність перед Ним за своє життя. Біблія, до речі, розказує про падіння людини – згори донизу, а не про розвиток знизу догори. Крім цього, теорія еволюції заперечує існування Бога, Його план щодо людини, вічне життя і суд. Не визнає гріхопадіння і цим заперечує необхідність примирення з Богом, виправдовує аморальну поведінку людини: нібито «випадкова» еволюція створила її такою.

Відомі богослови та філософи, використовуючи досягнення науки, доводили існування Бога. Великий учитель Західної Церкви святий Августин Аврелій (354–430) справедливо повчав: «Вірую, щоб зрозуміти і пізнати, а розумію, щоб вірити». Доктор Церкви святий Тома Аквінський (1224–1274) обґрунтував п'ять головних доказів існування Бога, які полягають у тому що: 1) хтось спричинює рух у тому, що рухається, бо ніщо не має саме в собі причини руху; 2) лад і порядок у Всесвіті свідчить про Творця, бо все має свою причину; 3) існування можливих, необов'язкових речей свідчить про Творця; 4) обмеженість досконалостей творінь свідчить про повну досконалість Творця; 5) все у світі має свою ціль і прямує до неї, що свідчить про існування Верховного Упорядника. Подаючи ці аргументи, ми тим самим стверджуємо, що Господь Бог – перша причина, перший рух, створює чарівний лад у світі, ступені досконалості та щось потрібне й непотрібне.

Науковий доказ існування Бога ґрунтується на універсальності світу на рівнях мікро-та макросвітів, тобто молекул, атомів і планет, які взаємодіють за певними універсальними законами. Цей же доказ ґрунтується і на оптимальності світу, до якого неможливо щось додавати чи віднімати, бо порушується відповідний баланс і стан існування. Науковий доказ торкається також проблеми гармонії світу, в якому одне без одного існувати не може, бо взаємно себе доповнюють. Цей доказ показує неперевершену мудрість Творця у влаштуванні світу. В цьому доказі використовуються: антропний принцип, який вказує на доцільність у природі для можливості життя у всіх формах; телеологічний принцип, який вказує на мету існування всього живого і неживого; онтологічний принцип, який апелює до логічності самої постановки питання про сумнів у правдивості існування Творця; космологічний принцип, який привертає увагу до причинно-наслідкового зв'язку у питанні виникнення Всесвіту (Andrushko and Ohirko, 2007).

Важливим доказом існування Бога є історичний доказ, який вказує на історичний досвід людства у культурі Бога, у вірі в позагробове життя. Доказом існування Бога є також моральний доказ, який відкривається в голосі совісті (сумління) у житті кожної людини віруючої чи невіруючої. Цей голос є Божим голосом в душі людини, який за добрий вчинок потішає людину, а за злий учинок її мучить, гнітить і докоряє. Моральні докази існування Бога стосуються також і бажання щастя та загального переконання всіх народів. Теорія еволюції усуває етику як таку, бо

аборти, евтаназія, клонування, контрацепція, біологічні маніпуляції на людях згідно з нею стають дозволеними. Правдива християнська етика ґрунтується на креаціонізмі.

Сама людина – це найкращий аргумент існування Бога. Вона є найвиразнішим документом Божої реальності та Його присутності у світі. Знаки Бога можемо спостерігати у житті та діяльності людини. Незважаючи на постійне самовдосконалення, людина не може досягнути повноти досконалості. Діяльність людини виявляє її велику духовну здатність, але вона зумовлена виміром своєї тілесності. Своїм життям людина вказує на Бога, як остаточну вершину своєї діяльності. Звичайно, віруюча людина не потребує доказів існування Бога, бо Він є сенсом її життя. Проте частина сучасної молоді, хоча і чує про Бога та й деколи може називати себе віруючою, не завжди може обґрунтувати свою віру, а найгірше часто зберігає практичний атеїзм за принципом: «Знаю, що є Бог, але поведжусь так, ніби Його не існує». Вивчаючи ряд наукових предметів у сучасних вищих школах, молодь не завжди в їхньому світлі може пізнати Бога. Акцентуючи увагу на науковій картині світу, варто поєднувати її з релігійною, яка не тільки не заперечує її, а й доповнює.

Сучасна наукова картина виникнення світу ґрунтується на теорії колапсу, надпотужного вибуху порожнистої матерії, теорії розширення Всесвіту, теорії реліктового випромінювання. Все це підтверджується Біблією, згідно з якою – «усе це створив Бог з нічого» (2 Мак. 7.28), а першим днем творіння Божого було: «Нехай буде світло!» (Бут. 1.3), внаслідок якого й постав цей вибух і розширення порожнистої матерії. Під дією сил гравітації, електромагнетизму, сильної та слабкої взаємодії постали різні структури матерії, про що своєрідно підтверджує Біблія у другому дні творіння: «І зробив Бог твердь і відділив води, що під твердю, від вод, що над твердю» (Бут. 1.7).

Використовуючи природничі дисципліни, наприклад космологію, фізику, астрономію, хімію, теж можливо запроваджувати теорію креаціонізму у навчально-виховний процес вищої школи. Науковці визнають, що зафіксована у Біблії послідовність подій має глибокий сенс, бо коли б спочатку виникли небесні світила, то згубний вплив ультрафіолетового випромінювання Сонця не дав би можливості зародженню життя рослин. Надпотужний рух розжарених частинок матерії привів до утворення небесних світил і галактик, яких науковці нараховують понад 50 млрд. Розташування Землі в сонячній системі є унікальне за задумом Творця, бо якби Земля була на 5% ближче до Сонця, то стався би її перегрів і ніякого життя б на ній не існувало, а якщо б (за розрахунками вчених) Земля була на 1% далі від Сонця, то сталось би її зледеніння.

Вісь добового обертання Землі нахилена до площини, в якій планета рухається навколо Сонця, під кутом 66,5°. Тим самим на Землі забезпечується зміна пір року, істотно злагіднюється клімат планети. Атмосфера Землі складається з таких газів і в такому співвідношенні, які найкраще сприяють життю на планеті. Справді, якби концентрація кисню тут була не 20,9% (за об'ємом), а, скажімо, 50%, то все, що

може горіти, давно згоріло б. А коли кисню було б менше за 10%, то горіння стало б узагалі неможливим (Klymyshyn and Dubytskyi, 1999).

Науковці підтверджують існування на Землі близько 20 000 видів риби, 350 000 видів рослин, 9 000 видів птахів, 45 000 видів тварин, 1 млн. видів комах, які були створені Творцем та розвивались шляхом мікроеволюції, тобто невеликих змін в межах одного виду. «Vivum e vivo» – «все живе з живого», повчає крилатий латинський вислів. Неможливо, щоб з неживого поставало живе, стверджують науковці, а тому більшість з них відкидають теорію макроеволюції Ч. Дарвіна, внаслідок якої з одних видів утворювались нові. Людська душа, створена Богом, не походить з тваринної, яка, на відміну від людської, не має ні розуму, ні власної волі, а керується лише інстинктами. Сучасні дослідження генотипу людини підтверджують її кардинальну різницю від тварини.

Тому, пізнаючи різноманітні науки, пізнаємо і Господа Бога, який дав натхнення вченим до їх розвитку. Всесвітньовідомі вчені, такі як: О. Коші, К. Гаус,

Г. Марконі, В.Ф. Браун, М. Ломоносов та багато інших були віруючими (Klymyshyn, 2010). Українці пишаються своїми великими, славетними вченими (Ю. Дрогобичем, Г. Сковородою, І. Пулюєм), які щиро вірили в Бога та засвідчили глибоку духовність, талановитість і відповідальність.

Бібліографічні посилання

- Andrushko, V.T., Ohirko, O.V. (2007). Relihiieznavstvo. Navchalnyi posibnyk. Lviv: NLTU Ukrainy, LNUVMBT im. S.Z. Gzhytskoho (in Ukrainian).
- Klymyshyn, I. (2010). Vcheni znakhodiat Boha. Ivano-Frankivsk (in Ukrainian).
- Klymyshyn, I.A., Dubytskyi, I.M. (1999). Osnovy kosmologhii. Ivano-Frankivsk: IFTKDI (in Ukrainian).
- Mondin, Battista (2012). Filosofiia relihii i teoditsea. Lviv: Misioner (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 14.02.2017